

— Desenatorul ăsta se ține de capul meu... și anul trecut m-a prins în aceeași poziție...

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST
„URZICA” ORGANIZEAZA UN

CONCURS LITERAR

În dorința de a stimula creația de satiră și umor în rândurile amatorilor, revista „Urzica” organizează, în cinstea zilei de 23 August, un larg concurs literar de proză și poezii satirico-umoristice.

Sînt invitați a lua parte oamenii muncii din întreprinderi și instituții, din S.M.T., G.A.S. și G.A.C. precum și colectivele și colaboratorii gazetelor de perete satirice, membrii brigăzilor artistice de agitație de pe lângă întreprinderi ca și membrii echipelor artistice ale căminelor culturale de la sate.

Concursul începe la 15 iunie și se încheie la 23 August.

Tematica materialelor, ce vor fi trimise redacției în scopul participării la concurs, va trebui să fie axată pe relevarea aspectelor negative, care se mai ivesc în viața și în munca noastră, și împotriva cărora oamenii muncii duc o luptă de zi cu zi.

De asemenea se vor trimite și materiale care să includă aspectele pozitive, înfăptuirile tot mai bogate ale celor ce muncesc. Toate acestea realizate cu verva și în spiritul caracteristic producției de satiră și umor.

Materialele trimise la concurs, în proză (schiță, portret, foileton, etc.) nu vor trebui să depășească cinci pagini dactilografiate la două rînduri, iar poezia (fabula, cronica rimată, cupletul etc.) să nu cuprindă mai mult de 80 de versuri.

Menționăm că nu se admit decît materiale inedite și numai ale amatorilor, profesioniștii fiind excluși. De

asemeni atragem atenția că epigrama nu face obiectul acestui concurs.

Pentru cele mai bune materiale se vor acorda premii și mențiuni :

PENTRU PROZA :

- 1 premiu I în valoare de 1 500 lei
- 1 premiu II „ „ „ 1 000 lei
- 1 premiu III „ „ „ 800 lei
- 2 mențiuni în valoare fiecare de 300 lei
- 3 „ „ „ „ „ 200 lei

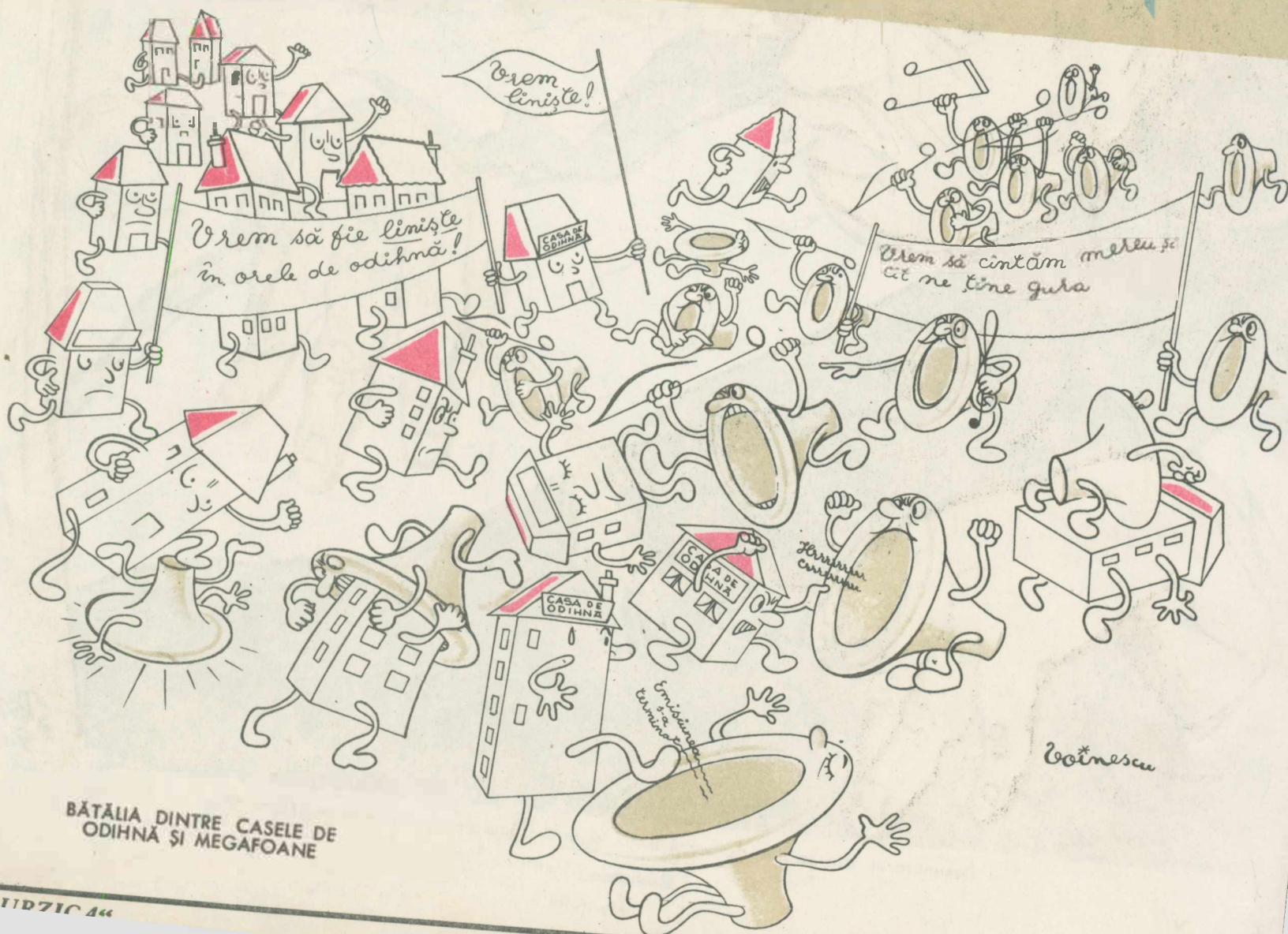
PENTRU POEZIE

- 1 premiu I în valoare de 1 500 lei
- 1 premiu II „ „ „ 1 000 lei
- 1 premiu III „ „ „ 800 lei
- 2 mențiuni în valoare fiecare de 300 lei
- 3 „ „ „ „ „ 200 lei

În timpul desfășurării concursului, materialele găsite bune vor fi publicate în revistă, fără ca acest lucru să impiezeze asupra rezultatului concursului.

Materialele se vor trimite pe adresa redacției cu mențiunea „Pentru concurs”.

Participanții la concurs vor arăta **exact** numele și pronumele, adresa și locul de muncă, profesiunea și funcțiunea pe care o dețin.

BĂTĂLIA DINTRE CASELE DE
ODIHNA ȘI MEGAFOANE

Desen de Voinescu

(Acest loc rămâne liber pentru plajă)

Claxonul

A sosit perioada concediilor. La nevoie puteți folosi și trenurile de plăcere. Fără tichete, fără locuri și fără bagaje la coborțire...

A nu se citi pe caniculă fiindcă se evaporă hazul. Supliment care poate ține loc de dug, deoarece 50% e apă chioară. Abonamente nu se fac, pentru că nu ni se cer. Adresa pe timpul vacanței: Redacția: plecată pe trei luni după material la Vasilie Roșcă. Administrația: plecată până în toamnă în schimb de experiență pe Valea Prahovei. Secția „Scrisori Capitale”: plecată în documentare la ștranduri

A MĂRITUL DE SERVICIU: I. AVIAN

Reclame și anunțuri în anul 2001

Magazinul „Bucuria copiilor” a pus în vânzare pentru sugari un bogat sortiment de doici din mase plastice. Economice, antiseptice, durabile.

Bulevardiști! Folosiți cu încredere bărbile din vinilin „Caprofax”, cu extensie de bandă. Dispozitiv special pentru schimbarea nuanței, după culoarea coafurei partenerei. La o cumpăratură mai mare se face rabat un cioc extraplăt cu intrare separată.

Elefi și eleve! Pentru îmbogățirea cunoștințelor voastre, vizitați „Muzeul de antichități” al anului 1958. În salonul nr. 1 veți admira diferite exponate împiate,

dintre cele mai rare pe acele timpuri: cicoșul de munte, capra neagră, șosetele în dungă, un urs cu coadă, și o cantitate de pește fără coadă...

Iar în salonul nr. 3 vi se vor înfățișa, lucrate în chip plastic, patru din elementele care în decursul veacurilor au zguduit lumea: sclavagiul, ghilotina, închiziția și autobuzul 31.

În salonul nr. 4, veți găsi hărți imense, reprezentând deviațiile de temperatură din anul 1958. Se pare că pe atunci termometrul scădea până la minus 70 de grade, deoarece s-au descoperit, pe locul fostelor centre de carne, numeroase rămășițe de vaci congelate.

DE PE SĂLILE TRIBUNALELOR

La tribunalele raionale s-au înregistrat următoarele cereri de divorț:

Ioana Vanghelle a intentat acțiune de divorț împotriva soțului ei Grigore Vanghelle. Motivul: nepotrivire de caracter. (El îi aruncă farfurii de porțelan, ea farfurii de aluminiu).

Maria Perfulcă a intentat acțiune de divorț împotriva soțului ei, Gavril Perfulcă. Motivul: nepotrivire de siluetă. (Ea e slabă, și lui îi place Grasa).

Ion Bucă a intentat acțiune de divorț împotriva soției sale Saveta Bucă. Motivul: Soție neglijentă. (Așează lucrurile casnice pe unde apucă. Alăutări, venind acasă pe trei cărări, după miezul nopții, ea își așază în cap mătușorul, perla și un castron).

Noutăți din magazine

Interesant pentru soții! Cumpărați noul disc micromuson. Un disc ține 20 minute. Șase discuri înlocuiesc o soție vorbărească.

Vizitați sala de audii muzicale de la parterul magazinului „Victoria”. Puteți asculta în limba tot ce se întâmplă la celelalte raioane ale parterului.

RECLAME ȘI RECLAMAȚII

Vizitați Grădina-Restaurant „Solido”. Bazin cu apă curgătoare și alte vinuri alese

Gospodine! Doriți să scăpați de muște? Folosiți Analcid și toate muștele vor muri de ris!

Petreciți o seară plăcută luând masa la restaurantul

„PESCĂRUȘ”.

și ducind-o la d-voastră acasă. Alfel nu vedem cum ați putea rămâne acolo simbăta și duminică seară. Inghesuală ireproșabilă. După miezul nopții onor clientela este așteptată de autobuzul 31 chiar în fața la cinematograful „Patria”

Se servesc antricoate. Se dansează între coate

PRECIZARE

Fac cunoscut prin prezenta că între subsemnatul Ilie Gh. Pantelimon, de profesie referent tehnic în raionul Fălticeni, și între numitul Contele de Monte Cristo, de profesie arhiduce, nu există nici o legătură de rubedenie, orice asemănare de nume fiind cu totul întâmplătoare.

Fac această precizare, întrucât săptămîna trecută, pe cînd mă răsturnam cu barca în lacul Cișmigiu, cîțiva indivizi au început să strige oficial: „Iată-l pe nepotul lui Monte Cristo!”

Pentru certificare, am depus copia după actul de naștere din care reiese că tatăl și bunicul meu au fost dintotdeauna mici meseriași, precum și o declarație verbală că răposata bunică-mea a fost logodită într-adevăr de două ori cu Nae Chloru, dar că acesta era dascăl și nu conte.

SFATURI PRACTICE

pentru soțiile al căror soț pleacă în concediu de odihnă în diferite stațiuni:

- să nu chemați soțul la telefon, pentru control, fiindcă portarul vîile poate să vă răspundă: „A ieșit chiar acum cu soția”.

- să-i scoateți verigheta acasă, fiindcă e păcat s-o piardă, scoțînd-o ei, acolo.

- Dacă întorcîndu-se în București, soțul coboară din tren, ducînd bagajele unei bătrîne, înseamnă că a început să-și facă autocritica.

- Dacă soțul vă cheamă din stațiune la telefon să vă mărturisească că nu mai poate de dor, înseamnă că vrea să se asigure că nu sînteți în drum spre el...

- Dacă vă invită pentru o zi, două la el, înseamnă că seria veche a plecat, și seria nouă încă nu a venit.

- Nu-l lăsați să plece la munte, fiindcă la munte există și poale...

- Dacă susține că pleacă la lacul Sfînta Ana, mai verificați. Pentru că poate să fie într-adevăr Ana, fără să fie sfînta...

DIVERSE

Bala centrală anunță că pe timpul verii a deschis o nouă unitate în sala cinematografului I. C. Frimu. Zilnic băi de aburi.

Se anunță oficial că în zilele de 22, 29 iunie, precum și în ziua de 6 iulie magazinele cu produse alimentare și industriale vor fi închise.

Interesîndu-ne la forurile în drept care e cauza acestei măsuri, ni s-a răspuns: din cauză că e duminică.

Doamnelor! Depuneți cu încredere economiile soților dv. la Casa de economii și consecnațiuni „Romarta”. Librete de nylon toate modelele. Se garantează secretul o-

perațiunilor. Pentru depuneri mai mari de 2000 lei, vi se expediază la domiciliu pachetele cu librete.

Intrucît studioul de filme „București” și-a încalcat atribuțiile, punînd recent pe piață „Bijuterii de familie”, magazinul I.C.S. „Bijuteria” a hotărît să pună în vânzare un stoc de filme artistice și animate.

De asemenea, direcția magazinului „Bijuteria” anunță că s-a găsit ieri seară o inimă de aur pierdută de o femeie. Înima era marcată astfel: Ionel 14 Karate, Gigel 18 Karate, Fănel 24 Karate, soțul dublu imitație.

Rugăm păgubașa să se prezinte spre a-și ridica de urgență inima, alfelva declarăm obiectul nul și fără valoare.

CURIER CINEMATOGRAFIC

Două cînefile: Nu e adevărat, Gina Lolobrigida nu a luat așază masa la Restaurantul Dietetic din str. Rosetti. Aceasta este o născocire, deoarece Gina Lolobrigida nu ține regim.

Lui Massimo Girotti i-am transmis un pupic. Vama n-a cîstat nimic.

Victor II: Ne întrebați pe ce adresă îl puteți scrie artistei Betsy Blair. Vă răspundem: îl puteți scrie pe adresa de acasă.

Maria Amora: Nu, confundați. Nu e vorba de Phillippe Gerard, ci de V. Tomazian.

Atît filmele „Moara cu noroc” cit și „Ripa dracului” pe care le-ați vizionat la un cinematograful de cartier, sînt vorbite în limba romînă.

Comunicat nr. 1

Observatorul Astronomic comunică: În cadrul anului geofizic internațional

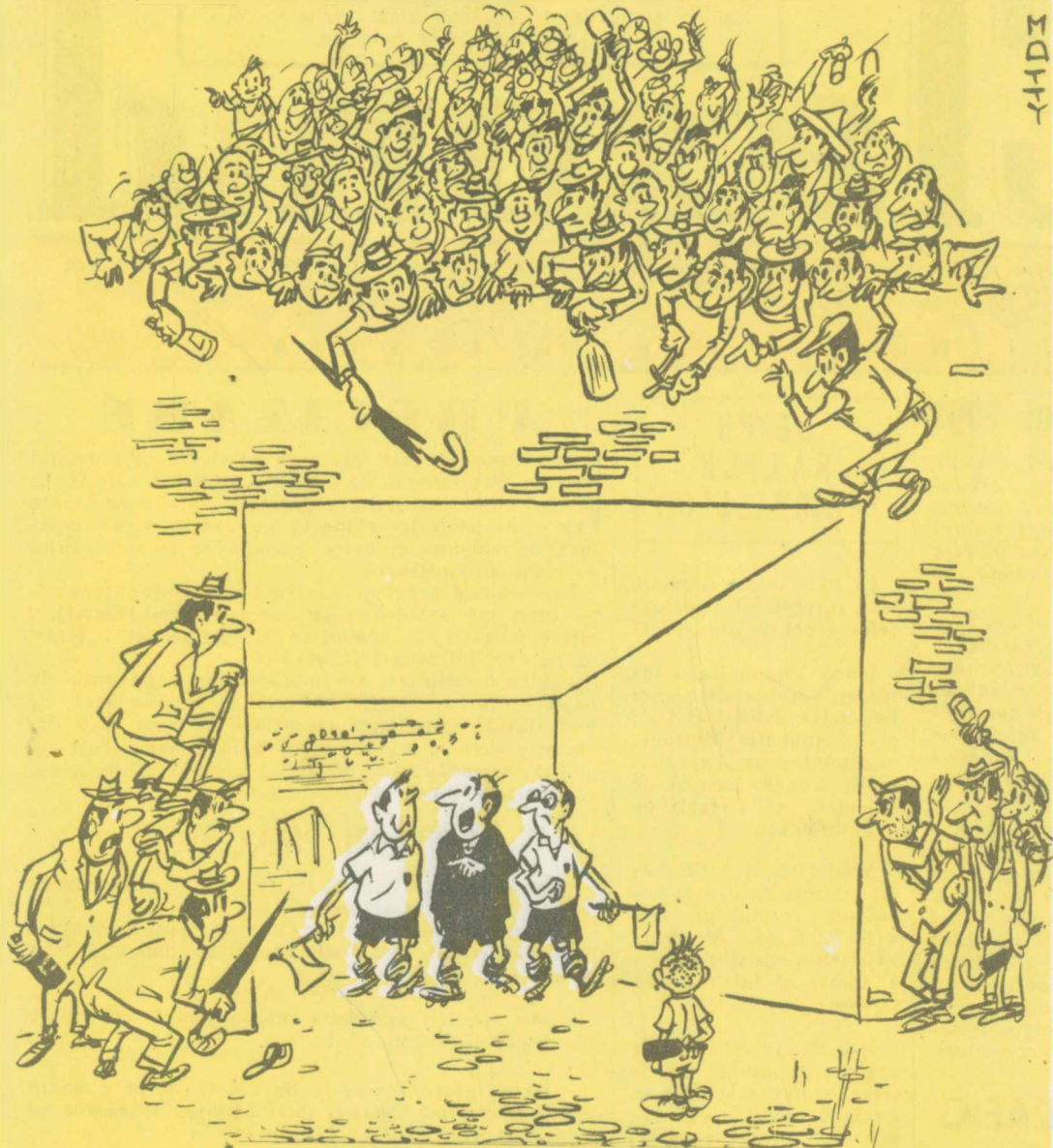
Nu este alertă

Comunicat nr. 2

Centrele de răcoritoare din mai multe cartiere comunică: în cadrul zilei geofizice de astăzi

Nu este suc

Atitudinea huliganică a unor spectatori față de arbitri a dus la suspendarea unor terenuri, ca de pildă cel de la Bacău

ARBITRUL: — ...și, ca niciodată, publicul mi s-a părut azi mult mai disciplinat...

Desen de Matty

TRANS

Dacă veniți vreodată pe la noi, la fabrică, vă rog să priviți panoul de onoare. Sus, în colț, veți vedea un mustăcios cu nasul cit piramida lui Keops. Să nu vă uitați la el. Uitați-l alături. Alături veți vedea un băiat frumușel, fotogenic, care seamănă ca două picături de apă cu un cunoscut actor de cinema. Băiatul acela sînt eu. Să știți însă că în legătură cu fotografiile s-a strecurat o mare eroare; eu trebuia să stau sus în colț, nu mustăciosul, pentru că eu sînt cel mai bun. Eu am realizat tabloul automat pentru macara și tot eu voi realiza transportorul universal.

Lumea încă de pe acum mă felicită, toți știu că transportorul va fi teribil. Tot ce fac eu e teribil. Gazeta de perete a și publicat un articol despre cum va fi această inovație a mea, menită să aducă o contribuție importantă în tehnica modernă. Insuși responsabilul gazetei de perete mi-a luat interviul:

- Puteți să-mi dați câteva date tehnice?

I-am arătat planurile.

- Aici sînt două electromotoare montate în cascadă, asta-i o piatră de polizor cu rol de contragreutate, ici șasiul, dincolo trenul de transmisie, amortizoarele de șocuri, cablul de siguranță.

Toată lumea a citit cu interes articolul de la gazetă. Insuși directorul a venit la mine, ca să mă cunoască mai îndeaproape.

- Cum și-a venit ideea? - m-a întrebat el.

- Întîi am conceput electromotoarele montate în cascadă, pe urmă piatra de polizor cu rol de contragreutate, apoi șasiul, trenul de transmisie, amortizoarele, cablul.

Cu cît îi explicam mai pe larg diferitele detalii, cu atît directorul era mai încîntat. Mi-a spus că de multă vreme are dînsul nevoie de un inovator cu care să se mîndrească la centrală și că toată nădejdea îi este la mine. De altfel, a și invitat tehnologul de la centrală să vină, să mă cunoască.

N-am dezamăgit speranțele directorului. Tehnologul a ascultat cu și mai mare atenție expunerea mea, începînd cu motoarele în cascadă și terminînd cu cablul.

- Dumneata, tinere, mi-a spus el în inche-

SERVICIUL DE RECLAMĂ

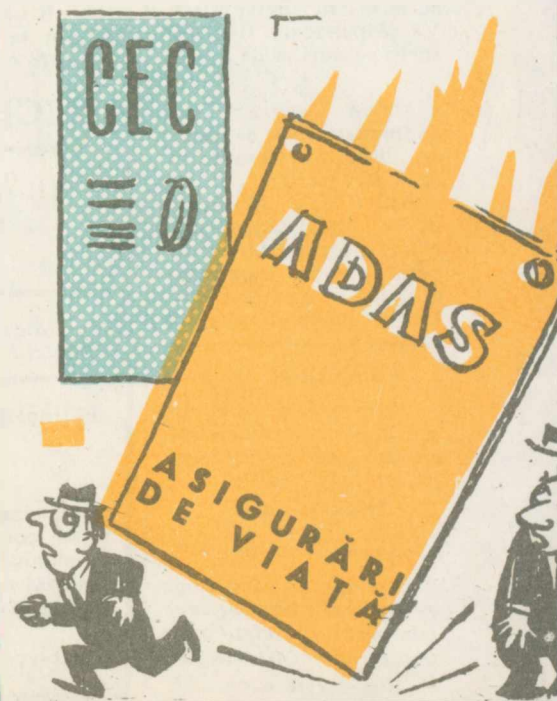
PAVOAZAREA CAPITALĂ
RECLAME CU EFECT SIGUR

Invectivă

Ființă ingrată!
Fiindcă te-ai făcut vinovată
față de mine
care n-am crezut în tine
și m-ai trădat fără motiu
cu un pretins polisportiv,
cu pantof motorizat,
cu pantalon itarizat,
Infidelo!
N-am să procedez ca Othello
ci mai bine te blestem:
pedea-te-aș făcută ghem
la inghesuală,
la meciurile de finală
în tribună.
Vede-te-aș alergînd nebună
din farmacie în farmacie
după o cutie
de vitamina „C 500”.
Stare-te-aș 30 de minute
cel puțin,
la coadă să cumperi un „Magazin”.

Cînd te vei duce la întîlnire
să-ți sară șapte tîre
la ciorapul nylon;
Să n-ai parte de ton
la telefon.
Umblare-te-aș pe la o sută de uși
după mînuși
la magazinele din București
și să nu găsești.
Vede-te-aș candidată
la concursul cu plată
„Cine știe, cîștigă”
și să te frigă
la a noua întrebare,
să pierzi 64 de sutare.
Arde-te-aș la cîntar
negustorul particular
pînă la jumătate din gramaj
cu hîrtia de ambalaj
și ca să și se amarască oiașă
pedea-te-aș în trambaiul 8 la 7 dimineața.

FLORIN IORDĂCHESCU

PORTORUL UNIVERSAL

iere, meriți să fii popularizat la o revistă tehnică, pentru ca să ajungi cunoscut în toată țara. Am să te recomand eu.

A doua zi, dădeam un interviu amănunțit unui tovarăș cu șapcă, care-și nota cu viteză uluitoare în carnet tot ce-l spuneam eu despre motoare, platră, șaslu, tren, amortizoare și cablu. La plecare, mi-a cerut o fotografie. Apoi mi-a spus să mai fac rost de câteva fotografii, pentru că o să mă recomande la o revistă de tineret, care de asemenea dorește să popularizeze frunțașii în producție.

- Invenția dumitale e foarte interesantă - mi-a spus cel venit de la revista de tineret după ce a ascultat și el toată expunerea mea. Am să te recomand negreșit și la revista pentru femei.

- Păi, nu sînt femeile! - am căutat eu să mă salvez.

- Nu face nimic. Orice femeie va fi mîndră să învețe din experiența dumitale.

Tovarăș de la revista de femei, care a venit a doua zi, m-a recomandat cu căldură unor tovarăș de la o gazetă pionierească. Pe urmă, a venit un reporter de la gazeta ucenicilor, ca să stea de vorbă cu un alt inovator al nostru, da' directorul i-a arătat că trebuie să fie o greșeală, pentru că inovatorul cel mai bun sînt eu, așa că este mult mai nimerit să mă popularizeze în ziar pe mine. La rîndul lui, reporterul de la gazeta ucenicilor m-a recomandat la revista cultivatorilor de sfeclă. Abia acum mi-am dat seama de universalitatea inovației mele, deoarece transportorul meu poate încărca nu numai metal, ci și legume, sau orice altă încărcătură. Așa se explică faptul că în scurt timp am ajuns cunoscut și celor de la revista pădurarilor, a pompierilor voluntari, a tinerilor alpiniști. Ocupația mea principală la fabrică e să furnizez material de reportaj. Acum, cînd văd vreun necunoscut în atelier, nu-l mai întreb ce caută. Îl poftesc pe scaun, îi dau o fotografie, îi arăt planurile, îi declam la perfecție rolul meu, începînd cu electromotoarele și piatra polizor și terminînd cu cablul. Acum mă cunoaște lumea multă. Cînd merg cu tramvaiul sau pe jos, salut în dreapta

și-n stînga. Din cînd în cînd, cite unul mă întreabă:

- Ei, în ce fază ai ajuns cu transportorul? Zic:

- În faza interviurilor. N-ai citit ieri „Buletinul Apicultorilor?”

- Mi-a scăpat din vedere.

- Atunci să citești mine „Gazeta grădinarilor” - îl consolez eu. Acolo găsești descris totul pe larg. Două zile a stat reporterul lor în preajma mea.

Ajung acasă rupt de oboseală. Nu mai pot vorbi. Mi se împleticește limba în gură. Uneori fac și febră.

- Ce ai? - mă întreabă mama.

- Două electromotoare în cascadă - recit eu repede, ca o rugăciune.

- Cum?

- Și o platră de polizor.

- Aoleu, măică, o fi platră la rînicli!

Adorm cu termometrul sub braț. Visez că stau în fața fabricii și nu pot intra, pentru că poarta e blocată cu lume. Corespondenții ziarelor din străinătate au venit să le dau relații despre inovația mea. Vor să le povestesc detaliat cum am ajuns frunțaș. Nu-l pot satisface pe toți. Fac declarații la microfon. Întregul oraș ascultă cu nesaț vorbele mele care țînesc din megafonele instalate peste tot. Am anunțat prin presă și radio că nu dau autografe decît în orele de audiență. Pentru deservirea corespondenților străini am obligat pe cele două secretare ale mele să învețe mai multe limbi. Celor de la televiziune le-am spus categoric că deocamdată n-am vreme să vorbesc și la posturile lor. Poate în trimestrul următor...

M-am trezit cu dureri de cap. Eram între vis și realitate și tocmai pronunțam cuvintele „tren de transmisie”. În somn, am spart și termometrul, în timp ce mă certam cu cel de la televiziune. Mă uit la ceas. E tirziu. Trebuie să plec urgent. Alerg repede la fabrică, să nu întirzi. În curte, văd doi necunoscuți. Nu-l întreb ce caută, m-apropiî repede.

- Electromotoarele sînt așezate în cascadă! - le strig eu cu convingere. Piatra are rol de contragreutate!

- Poftim?

- Trenul de transmisie e dedesubt, iar amortizorul deasupra - continui eu pe nerăsuflăte.

- O fi! Da' dumneata cine ești?

- Ca să le dovedesc cine sînt eu, le dau cite o fotografie.

- Ei, acum mă cunoașteți!

- Nu.

Lasă că știu eu! Asta-i un truc, ca să le dau autograf! Dar cu mine nu le merge!

- N-aveți decît să citiți revista pentru femei! - le spun scurt.

- Cum?

- Că doar n-o să-mi spuneți că nu urmăriți „Buletinul pescarului amator!” Sau poate nici nu sînteți abonat la „Vestitorul arheologilor?”! Necunoscuții au dispărut. Peste un ceas au reapărut în atelierul meu, însoțiți de director.

- Tovarășii sînt de la minister - mi-a spus dînsul. Tovarășii au venit să se intereseze de ce nici pînă azi nu este gata transportorul pe care îl pregătim de atîta vreme?

- Am vrea să știu cine e vinovat de întîrziere - au pus dîștii punctul pe i. - Vinovatul trebuie tras la răspundere.

Ei, bravo! Ei, asta-mi place! Va să zică, ei vin să mă țină de vorbă, și pe urmă tot ei vor să știe cine-i vinovatul! Ei, asta e prea de tot!

- Singuri sînteți vinovații! - strig. - Singuri să vă trageți la răspundere!

- Cine? Cine să se tragă la răspundere? - se încrunță directorul, schimbînd fețe-fețe în fața oaspeților.

- Toți, și dîștii, chiar și dumneavoastră!

- V-am spus că nu e serios! - conchise directorul. - Eu unul de la început n-am avut încredere în ei. Un lăudăros!

A doua zi, am fost mutat în altă secție. Realizarea inovației mele cu transportorul a fost încredințată mustăciosului acela cu nasul cit piramida lui Keops. Dacă vrei să știi cum arată, n-aveți decît să priviți panoul nostru de onoare. Prea mult însă n-o să vă placă panoul. Are o mare lipsă. Lipsește un tînr frumuseț, fotogenic, care seamănă ca două picături de apă cu un cunoscut actor de cinema...

VICTOR PIȚIGO

PUBLICITATE „URZICA” • SERVICIUL DE RECLAMĂ ȘI PUBLICITATE „URZICA”

ILUZIONISM

BUUREȘTI
FERENTARI

FATA MORGANA

Desene de A. Poch

PREFERATI

Cinemascopul

LA PATRIA, REPUBLICA ȘI GH. DOJA
FILME PE ECRAN LAT

Evitați

SERVICIUL DE RECLAMĂ
ȘI PUBLICITATE „URZICA”

m e t o d e

M-a chemat într-o zi profesoara feciorului meu, să-mi comunice foarte întristată că iubita mea progentură, în vîrstă de opt anișori, are un tic: bate!

La aflarea acestei vești, mi-a pierit gratul pentru cîteva clipe și, într-un tirziu, n-am reușit să rostesc decît următoarea inteligentă întrebare: „Și... bate rău?” La care un profesor aflat în cancelarie mi-a răspuns cu un zîmbet ironic: „Nu bate rău! Bate bine!”

S-a trezit atunci în mine instinctul de tată și aruncînd priviri indignate în jur am întrebat: „Vă rog, aș vrea să știu, e o caracteristică a lui, adică se întîmplă des?” „Pînă acum de două ori!” „Asta am vrut să știu, am respirat eu ușurat! Carevasăzică, feciorul meu nu bate așa, în general, ci numai... deci... vreau să spun...” Aici am lăsat-o baltă, intrucît o voce a remarcat că fiul meu nu bate în general, ci individual.

Am pornit spre casă, hotărît să mă ocup mai intens de educația băiatului care, așa cum o pornise, amenința să ajungă un Dillinger al familiei, perspectivă care mă umplea de groază, căci nici un tată nu se poate bucura la gîndul că feciorul o să-i vină într-o bună zi acasă, mascat.

Am intrat în odaia lui cu groază în suflet și cu Dillinger în gînd, și probabil așa se explică faptul că în loc de bună seara m-a luat gura pe dinainte și am rostit: „Mîinse sus!”

Băiatul, care totemat își făcea temele la masă, a ridicat ochii mirați la mine, și a început să ridă. Am urlat ca leșit din minți: „Nu ride, banditu! Al. Capone ce ești! Terente! Corotu! Bandă de gangsteri ce ești!” Și, epuizînd toată gama celebrităților ce mi-au venit în mînte în clipa aceea, l-am luat pe genunchi cu fața în jos și am început ofensiva.

Atrasă de urletele băiatului, mamă-sa a năvălit în odăie: „Oprește-te! Oprește! De ce-l bați?” Am stat o clipă și am rostit gîfînd: „De ce-l bați? Ca să nu mai bată!”

Iată însă că acest fiu denaturat l-a reclamat la școală pe unicul său tată, și, în prima ședință cu părinții, profesoara mi-a atras atenția timp de un sfert de oră că

metoda mea nu este de loc indicată pentru buna desfășurare a educației băiatului.

Din fundul sălii s-a ridicat atunci un alt tată, care a rostit indignat: „Să-l bați? Se poate, tovarășe? Asta-i metodă? Cu vorba, tovarășe! Cu vorba!” „Adică cum?” s-a auzit o voce. „Iată cum, a spus tatăl indignat. Eu, în fiecare seară, îl iau pe al meu și-l pun într-un colț, în picioare. Eu, în fața lui, pe un scaun. Și încep... „Mă, îi zic, dacă îmi vii mîine cu o notă rea, să nu mai vii”. Și-l privesc în ochi. „Dacă aud că ai pătat vreun cașet, te pun să-l mînci!” Și nu-l slăbesc. „Să te ferească Dumnezeu să vii cu un nasture rupt că te închid în beci”. Și-l împing mai adînc în colț. „Bagă de seamă, mă, eu nu mă joc!” Și uite așa îl vorbesc timp de un ceas, cu ochii în ochii lui. Cînd îl las, e cîrpă”.

„Și faci asta în fiecare seară?” am gemut eu. „Da”. „Mai bine bate-l!”

„Cîți copii ai?” se auzi o voce. „Patru!” răspunse tatăl care-și expusese metoda. „Păi, atunci îți convine! Ai de unde să rișipești! Eu am unul și vreau să-mi trăiască!”

O metodă de educație foarte ingenioasă am aflat-o la un amic al meu, care se comportă, de altfel, foarte normal în relațiile sale extra-familiale. Dar, în ceea ce privește educația băiatului său a hotărît să-l-o desavîrșească pe bază de taloane.

Amicul ăsta al meu, care e un om plin de idei, a tăiat niște cartoane pe care le-a numerotat: talon nr. 1; talon nr. 2, și așa mai departe. Are vreo treizeci de bucăți. Pe cinci taloane scrie: „Talon bun pentru un film”. Pe altele cinci: „Talon bun pentru un spectacol circ”. Pe altele: „Talon bun pentru una joacă cu băieții”. Și cam așa, taloane pentru „una plimbare”, pentru „mecî fotbal”, și așa mai departe. Cînd băiatul îl aduce o notă bună, îi dă un talon. Cînd îl aduce o notă rea, îi ia un talon. Ca la șoferi. Cînd băiatul rămîne fără taloane, pierde permisul de conducere. Adică nu mai are voie să iasă din casă. Așa că el e în veșnică goană după provizile de taloane. Amicul meu, tatăl ingenios, e fericit. „Pri-cept, zice el, eu nu-l spun niciodată nimic. Nici un cuvînt. Totul e pe bază de taloane.

Așa e convenția.” Și e un schimb de taloane între tată și fiu, ca la talcioc. „Mă omule, l-am spus, dar chestia asta tot e putredă pe undeva. El acum nu mai învață pentru că trebuie să învețe. Învață pentru un mecî, pentru circ...” „Nu-i nimic, mi-a spus tatăl ingenios. Totul e să învețe”.

Eram într-o zi la el. A intrat puștîl. „Tăticule, spune el, poftim un talon!” „Ce face?” „Da, azi n-am chef de lecții, și mîine o să-ți aduc o notă rea! Poftim un talon de mecî, că o să-l văd la televiziune! Pa!” Și puștîl a zbughît-o. Tatăl a zîmbit acru, iar eu m-am ridicat și am spus: „Așa e convenția!”... „Da, făcu el, dar să vezi, mai are cîteva taloane, și dacă le termină, îl am la mîna.” „Eu zic să te lași de taloane”. Tatăl ingenios a clătînat din cap. Și doar v-am spus, el în relațiile extra-familiale e normal.

Intr-o seară, pe la zece, în drum spre casă, am intrat la el să iau o carte. L-am găsit îngrijorați și pe el și pe nevastă-sa. „Ce e?” „Băiatul! Încă n-a venit acasă!” „Dar unde e?” „La cinema!” „Și l-ai dat voie?” „Are talon!” Nevastă-sa a explodat: „Mi-a nenorocit băiatul cu taloanele astea! De o săptămînă vine acasă la ore tirzii. Și nu pot să-l spun nimic! Are o convenție! A adus cîteva note bune, a căpătat taloane de spectacole și acum uite... Dacă nu-l scoatem noi într-o seară de la mîinse să nu-mi spul pe nume!”

Tatăl a oftat trist. Eu l-am bătut pe umăr și l-am întins un cartonaș. „Ce-i asta?” a făcut el.

Am rostit: „Talon pentru una policlinică!” N-am mai dat pe la el cîteva luni. L-am întîlnit în vară: „Ei, cum merge băiatul?” A oftat: „Repentent!”

L-am luat de braț. „Și, anul viitor... tot cu taloane?” „Nu știu... se ocupă măică-sa!” În sfîrșit am respirat ușurat. Puștîl se afla la o vîrstă la care lucrurile se mai puteau repara. Și, poate, mai putea fi reparat și tatăl.

Am mers tăcuți cîteva pași. Apoi amicul meu a exclamat: „Hai să bem ceva!”... „Te așteaptă nevastă-tai!” A zîmbit: „Nu stăm mult! Și pe urmă n-avea grijă! Am un talon pentru o halbă!”

Din expoziția

GAZETELOR DE PERETE DE SATIRĂ ȘI UMOR ALE ASOCIAȚIILOR STUDENTILOR DIN BUCUREȘTI

DIN GAZETA SATIRICĂ „CĂLCIUL LUI ACHILLE”
A FACULTĂȚII DE FILOLOGIE

Lui Nicolae Dragoș, student-poet-îndrăgostit

*Ca-n poezia lui să reușească
Mai mult decât un foc de artificii
S-a hotărât să se îndrăgostească.
Destgur... arta cere sacrificii.*

D. Matală

LA UN SEMINAR

- Tovarășe Iliescu, de ce ai lipsit săptămîna trecută?
- Vă rog să mă scuzați, tovarășe asistent, m-am dus la gară să iau un pachet.
- Ce fel de pachet?
- Mărășești!

DEFINIȚII ȘI POSIBILITĂȚI

Jurnal de Grupă - Obiect imaculat cu domiciliu stabil în rafturile secretariatului.

Amfiteatru - Loc în care se țineau luptele de gladiatori pe vremea romanilor.

Hol - Motiv de a trece pe la Facultate.

Citate - Părerile altora, neexpuse în ghilimele.

Seminar - Asta nu mai știu ce e.

DIN GAZETA „GHIMPELE” A ASOCIAȚIEI STUDENȚILOR
DIN I. S. E. P.

Buletin sportiv pe marginea
meciului de fotbal ISEP-ITG.

Halful stîng, cel mai bun
din 22

*A fost strașnic jucătorul
De-nghișiră ceilalți hapul
I-a jucat el cu piciorul
Dar în primul rînd... cu capul.*

Studentul Pîcu Vera, „supărată” că a fost dată la gazeta de perete

*Eu nu-mi explic de ce te superi
Că epigrama te acuză
Din contră, trebuie să te bucuri
Că ai fost și tu o dată muză.*

DIN „ARDEIUL” - GAZETA DE SATIRĂ ȘI UMOR
A INSTITUTULUI DE ARHITECTURĂ „ION MINCU”

Anunț pentru tovarășele din anul V, atelierul 11

În zilele de corectură prezența va fi benevolă, nu se va lucra la planșetă iar ținuta va fi ca pentru ceai dansant.

DIN GAZETA DE SATIRĂ ȘI UMOR A FACULTĂȚII
DE CONSTRUCȚII CIVILE ȘI INDUSTRIALE

Tovarășilor Ștefănescu
Mircea și S. Niță, care vor
bese urît cu kolegele

*Afirmă toți contemporanii
Că scena e o școală-a pieții
Iată pricina că băieții
Se poartă ca în „Bădăranii”...*

Metoda unică de a obține o
invitație la „Casa de cultură”...

SFATUL MEDICULUI: INSUFICIENȚA FRECVENȚEI

Boala se manifestă prin lipsa oricărei manifestări.
Cresc lipsurile, scade prezența, se mărește tensiunea... în preajma examenelor.

Boala propriu-zisă începe odată cu deschiderea cursurilor, se agravează în perioada proiectelor, iar în ultimele zile de școală devine cronică. Are consecințe negative mai ales în perioada pre-examinatorie, cînd se manifestă prin goana după notițe, pierdere de timp și tremurat excesiv. Totul se termină prin repetarea examenului sau prin rugăciuni de mulțumire adresate cerului.

Tratament: se recomandă staroștilor de grupă să umble mai mult la condiță. Sînt bune și ședințele de raze ultracriticoscopice, precum și doze duble de... „retrobursă”.

Text și desen de Mateescu A., Mauna T. și Nestor Adrian

finisaj...

de MIRCEA PAVELESCU

finisaj

Ascultă, măi băte, de ce nu-mi scoți tu culele din ghețe? Te-am criticat de trei ori în „Urzica” Dar de pomană... vād că tot... nimica! Nu sînt nici ultimul și nici întîitul Căruia tu îi sfredelești călcitul Cu-aceeași diabolică mișgală Inchizitorială. Dacă-am trăi ce-a mai în trecut Știu eu ce mi-ar rămîne de făcut: Ti-aș pregăti o feapă, măi băte, Subtîre cum sînt culele din ghețe Și-nfipt în ea, să vadă tot norodul

Cum te-am „muștrat” lo, Tepeș Voepodul, Iar île care în ateliere Nu faci cămășilor butoniere Și nasturii mi-î prinzi așa, „pro forma” Lăsîndu-mă să-îl completez eu norma- Acasă împreună cu nevasta, Cum île se pare toată treaba asta? Cevaț zice de-al găst într-un ziar Erori necorectate de tipar Din care să rezulte, greșit, bine-nțeles, C=at cîștigat la Pronosport Express? Și île ce-mi oîndusi ieri un birou

Modern, distîns și-ncîntător de nou (Mărturisînd un gust subțîl, profund) Dar vai, cu trei sertare fără fund, Ti-aș oferit o masă cu bucate Autohtone, dar nefinisate: Fasolele cu afe, Găinile cu mafe, Orezul din pilaf, Cu pietre și cu praf, Pateuri afumate, Fripturile uscate Și totul fără sare E bine? Poftă mare!

In lumina faptelor

Luptă de opinii

Din presa occidentală aflăm că în Brazilia opoziția parlamentară duce o activitate foarte energetică. Recent, un detașament al forțelor armate braziliene a pătruns în cele două proprietăți ale deputatului de opoziție Tenorio Cavalcanti, unde a descoperit o serie de... argumente ale înflăcăratului parlamentar: două mitraliere și câteva pistoale...

Când i s-a comunicat descoperirea, deputatul a declarat imperturbabil: „de data asta sper că guvernul s-a convins că nu posed nici un fel de tunuri!”

D. Cavalcanti e, de altfel, proprietarul unui ziar și posesorul unei eterne părări negre, care l-a făcut celebru. Nu mai puțin, celebritatea lui se datorește și celor două pistoale pe care le poartă în permanență asupra sa pentru nevoile... activității parlamentare!...

„Interese superioare”

Comisia de igienă de pe lângă Ministerul sănătății publice din Franța a propus de curând să se sțieze importul de crevete din Spania, deoarece sînt tratate cu anilină, substanță cancerigenă. Drept răspuns, ministerul spaniol al comerțului a făcut cunoscut că dacă se oprește importul de crevete în Franța, se va contramanda și importanța comandă de automobile Peugeot pe care Spania o făcuse Franței.

Urmarea? Francezii continuă să mănînce crevete cu anilină!...

O altă pildă de comerț „cu avantaj reciproc” în „lumea liberă” privește de data asta schimburile franco-americane.

Aceeași comisie de igienă a cerut să se oprească importul de Coca-Cola, singura băutură căreia fabricanții refuză cu încăpăținare să-i declare compoziția. La această propunere, americanii au răspuns prompt: „Dacă nu mai cumpărați Coca-Cola, nu mai cumpărăm nici roți șampante francezescă!”

Urmarea? Francezii continuă să bea compoziția enigmatică și dubioasă de peste ocean.

„Interese superioare” - este formula cu care se explică această fatalitate ce pune în primjdie - împotriva avizului forurilor de specialitate - sănătatea consumatorilor francezi.

Cît de „superioare” sînt aceste interese se poate afla însă ușor urmărînd calea pe care o iau valutele străine: buzunarele patronilor de la „Peugeot” și cele ale patronilor trusturilor de șampante!...

I. C.

DECALOGUL IMPERIALISTULUI

de ILIE PAIZER

1. Eu sînt Domnul și stăpînul atotputernic peste toate bogățiile pămîntului!

2. Să nu-ți faci sînge rău dacă avioanele americane mai scapă din întîmplare cîte o bombă atomică. Nu e nici un pericol. Te alegi doar cu un cucu!

3. Să nu îți numești Wallstreet-ului în deșert!

4. Adu-ți amînt de Ku-Klux-Klan, vesela noastră organizație sportivă pentru adîncirea relațiilor dîntre albi și negri!

5. Cînstete-te pe Foster Dulles, cel mai înverșunat luptător pentru pac(t)e!

6. Să nu ucizi decît cu arme atomice sau cu hidrogen! Scurtează suferința.

7. Să nu faci fapte rușinoase cum au făcut, de exemplu, Egiptenii!... Mai bine bea „Coca-Cola” sau dansează Rock!

8. Să nu furi decît cu amîndouă mîinile!

9. Să nu mărturisești nimic aproapei tău pînă nu te convingi dacă a trecut prin fața Comisiei de cercetare a activității anti-americane!

10. Să nu poțtești niciodată la bunul stăpînului. Domnul nu te va ierta! Trebuie să înțelegi că ce este al lui e al lui, iar ce este al tău, e tot al lui!...

GENERALUL NORSTADT IN-CABIN
Desen de Boris Efimov (din „Krokodil”)

Situația financiară grea a teatrelor din Anglia duce la destrămarea multor companii teatrale

— Pleacă! În regatul meu nu este loc pentru tine!
— Nici pentru dv. Sire. Sîntem concediați cu teatru, că teatrul a dat faliment!

Desen de H. Leru

UN SATELIT TEORETIC

După cum anunța de curând agenția „United Press” - făcând un bilanț al activității lui J. F. Dulles cu prilejul aniversării a 70 de ani de la nașterea sa - secretarul Departamentului de Stat a realizat în cinci ani de funcționare, „un record în materie de călătorii. El a parcurs, în cadrul votajurilor de serviciu, 713 496 km, echivalând cu înconjurarea de aproximativ optsprezece ori a pământului”.

Dacă d. Dulles poate fi numai teoretic asemuit cu un satelit al globului, călătoriile sale aveau însă o legătură strinsă cu sateliții... reali ai Statelor Unite, scopul principal al călătoriilor sale fiind stringerea

alianțelor agresive aflate sub egida S. U. A. Datele adunate de pe urma rotirii secretarului Departamentului de Stat în jurul pământului nu sînt de loc de neglijat. Tot „United Press” relatează că „el nu este impopular numai la Moscova, ci și la mulți aliați ai Americii, iar cererilor de demisie formulate de partidul democrat din S. U. A. li se adaugă și voci destule din rândurile republicanilor”.

Aceasta pentru că, cu cît se învîrtește mai mult, cu atît politica de avocat al războiului rece, desfășurată de Dulles, devine mai evidentă, netrebuind a fi urmărită cu nici un fel de lunetă.

S. G.

Despre
semințe

În momentul de față se desfășoară pe întreg globul o vastă acțiune, stimulată de inițiativele Uniunii Sovietice, în favoarea dezarmării, a consolidării păcii. Există însă și factori care se opun cu înverșunare acestei acțiuni, stărînd în fel și chip să risipească orice șanse de înțelegere, de înseninare a atmosferei politice mondiale. Cea mai recentă și mai gravă manifestare în acest sens e, desigur, zborul avioanelor americane cu încărcătură nucleară în direcția frontierei arctice ale Uniunii Sovietice. Dar zărelile apusene ne aduc la cunoștință aproape în fiecare zi noi și noi asemenea manifestări, mărturisind, la variate niveluri, aceeași stare de spirit ostilă păcii, aceeași bolnavă înfrigurare războinică.

Într-un număr recent, „Voix Ouvrière” reproduce declarațiile făcute în fața unei comisii a Senatului american de către doi specialiști în domeniul rachetelor, generalii Garvin și Redaris. Iată un pasaj semnificativ din aceste declarații:

„Noi ne vom instala în spațiile cosmice cu ajutorul unor sateliți militari, deocamdată fără piloți. Acești sateliți vor avea capacitatea de a face recunoașteri (n. r. spionaj). Dar aceasta necesită și dispozitive speciale pentru derutarea adversarului. Imediat ce vom realiza acest lucru, adversarul va plasa oameni în sateliții săi ca să con-

tracereze dispozitivele noastre automate de derutare, oamenii avînd posibilitatea de a lua hotărîri, de a manevra, de a reacționa la tot ceea ce li se va opune. Și iată că, în consecință, vom fi obligați să trimitem și noi oameni acolo sus pentru a-i ataca pe cei ai adversarului, - asta se va întîmpla în mod sigur, mai sigur decît orice alt lucru din lumea asta”.

Iată deci că specialiștii Pentagonului au și pus bazele unui viitor război în spațiile cosmice! (E cazul să observăm însă, în treacăt, că, pînă una alta, slavă domnului! rachetele lor cu nume pompos explodează consecvent la sol pe poligoanele de la Cap Canaveral (singurul cap adevărat, pare-se, în toată această poveste cu „specialiști” și generali inferbintați!).

Cît despre propunerea fizicianului Ralph Lapp, ea nu e departe de performanța mentală a generalilor cosmici ai Pentagonului. Domnul Lapp a propus, nu demult, ca Statele Unite să constituie „stocuri de sămînță umană” pentru cazul că ar izbucni războiul atomic, ceea ce ar periclită speța umană pînă și în facultățile ei procreative. (La ce ar mai putea servi „depozitele de sămînță umană” ale domnului Lapp, pe o planetă pleșuvă și pentru milenii otrăvită de radioactivitate, nu ne precizează distinsul savant american).

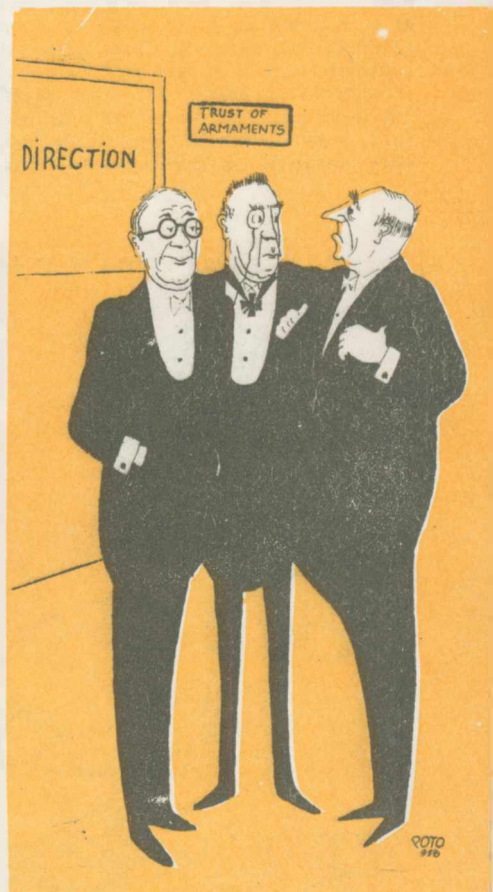
Nu mai puțin ingenioasă și științifică este și ideea profesorului australian K. K. E. Bullen, care ține morții să dezlege în fine tainele nepătrunse ale pierosferii. Domnul Bullen planulește o serie de explozii atomice subterane, din ce în ce mai puternice, care să-i permită să studieze stîmburele de foc al pământului... (Cine ar mai beneficia de revelațiile profesorului australian pe tîndările pustii ale planetei aruncată în aer de dragul „științei”, - iarăși nu ni se spune...).

Desigur, nu-i va fi greu cititorului să identifice și să situeze în „marea grădină a lui Dumnezeu” profilul strategului care și plasează dispozitivele de luptă printre stele, imaginea savantului care adună sămînță de om pentru a salva specia, postura cercetătorului pasionat care tale craca pe care stă pentru a-i studia măduva...

E vorba oare de vreun - neștiut pînă azi - Institut (sau „Fundatie”) Forrestal, în care s-au întîlnit în aceeași turbure ferveore a spalmii și a distrugerii, în aceeași inconștientă liniște demențială, savanți și aventurieri, generali și miniștri?... Umbra răposatului ministru american, defenestrat prin proprie voie sub imperiul aceleiași nebune fierbințeli și spalme, stăruie oricum peste cugetele strimbe ale acestor reprezentanți ai „lumii libere”...

G. D.

Rezultatele „capitalismului popular” în S. U. A.

— Cinci milioane șomeri? Minciuni. Aia sînt doar „mici capitaliști falimentari”.

Desen de Potoceanu

14 septembrie. Alaltăieri, cînd m-am născut, a fost mare bucurie în gospodăria colectivă unde mămica mea lucrează în calitate de producătoare de lapte. Doi colectiviști s-au apropiat de mine, iar unul a zîmbit: „E atît de frumușel, că-ți vine să-ți mîncîci!” Dar celălalt s-a zburlit la el: „Pușchea pe limbă! Țista cînd o să fie mare, o să tragă plugul!” „I-auzi, Plăvănel, vor să te facă tractor!” Imi șopti unchiul meu, adică frațele de lapte al mămicii, familiarizat cu de-ale agrotehnicii.

Mai tîrziu, m-au lăsat singur cu mama și cu cele patru biberoane ale ei. În vreme ce sugeam ea îmi șopti: „Poate tu o să ajungi să vezi grajdul gospodăriei!” Pe urmă, m-a lămurit ce voia să spună. Colectiva avea vite, iar pentru ele avea și un grajd. „Și unde este?” am întrebat. „În biroul președintelui!” „Păi atunci de ce nu mergem să dormim acolo?” m-am mirat eu ca un vițel ce eram. Mămica s-a supărat: „Plăvănel, de mic dai semne că ești bou! Ce, noi încăpem să dormim în sertar? Că acolo sînt planurile grajdului!”

1 octombrie. Astă-noapte a fost jale. Am dormit afară, că mama s-a luat după buletinul meteorologic care anunța cer senin. Dar nu-și a citit și sfîntul Ilie, să nu mai pornească ploaia. Eu, neobișnuit cu dușurile, am răcit, iar mămica, de necaz, era flartă. Așa că am supt de la ea lapte fierbinte. Unchiu-meu mi-a recomandat ceal de romanîță. M-am dus la Plafar-ul din spatele surii și am mîncat cîteva kilograme. Nu mi-a plăcut, că n-avea zahăr. Și în vreme ce mă doborîceam cu romanîța, mă gîndeam: „Dacă mai mă apucă o ploaie ca asta, ajung inventar... mort!”

20 noiembrie. Au căzut primii fulgi de zăpadă. Cîmpul, casele, gardurile, noi toți eram îmbrăcați în alb, deși culoarea asta se poartă numai vara, că ține răcoare. Noroc de noi că ne încălzea gîndul că într-o zi o să avem un grajd, unde să dormim la căldură, ca... oamenii. Chiar adîneauri președintele vorbea despre asta cu socotitorul. Îi spunea: „E gata construcția grajdului!” Vă închipuși ce bucurie pe noi. Mai apoi însă ne-am lămurit. Construcția era doar gata aprobată de comitetul de conducere.

22 decembrie. A început să bată crîvățul. Eu, cu alte cîteva animale, am fost adăpostit la crescătoria de porci. Se făcuse acolo puțin spațiu liber, pe motiv de sărbători de iarnă. Am ocupat un colț cu acces la troacă, lingă o lapă simpatică. Se numea Fetța. Eu, fire comunicativ, am dat să-ți vorbesc. Dar, cum i-am adresat primul muget mi-a și repezit o copită. Nu m-a mirat, că purta „coadă de cal”, ca bulevardistele din București.

8 februarie. De treabă, porcii din crescătoria! Ca noi să avem mai mult loc, s-au îmbolnăvit pe rînd și ne-au cedat întregul lor spațiu locativ. Așa că ni s-au mai adus vecini și am cunoscut-o pe Jolțica, o tînră și simpatică bovină. Mi-a spus că este de familie mare. Intr-adevăr, face parte din familia cornutelor. Cum afară țese puțin soare, am invitat-o la o plimbare. A primit. Pe urmă am tratat-o cu o mămăligă pe băș, care se mai numește și știulete de porumb. Apoi, i-am propus să vedem un film. A refuzat, spunînd că ei îi plac numai filmele cu cow-boy. După două ore de plimbare i-am propus să întemeiem un cămin, adică un grajd. Că pe nădejdea celor din colectivă...

24 martie. A venit primăvara. Primele flori de pe cîmp i le-am adus Jolțicii. Dar ea, neobișnuită cu asemenea atenții, le-a mîncat. Pe urmă a plîns. Al ei țineau s-o mărte cu un boulean de la colectiva din satul vecin, pentru că acolo aveau un grajd cu tot confortul. Dar ea, săraca, nu voia. Ne-am jurat încă o dată dragoste pînă la abator. Ne-am și căsătorit imediat, dar problema locuinței nu ne dădea pace. Că grajdul colectivelor mai avea puțin pînă să înceapă. Să înceapă să-ți vină materialele.

4 aprilie. Zi frumoasă și caldă ca și Jolțica. Am început să muncesc. Mămica mea (dumnezeu s-o odihnească la fabrica de mezeluri) m-a învățat încă din iarnă regulile de circulație: hățis înseamnă la stînga și cea - la dreapta. Așa că mi s-a încredințat permisul de conducere a carului, să duc îngrășăminte la cîmp.

8 iulie. Afară e grozav de cald. În schimb Jolțica e foarte rece cu mine, că n-am rezolvat problema locuinței. Repartiția de materiale pentru grajd este pe trimestrul

patru. Deci clădirea n-o să fie dată gata în iarna asta. În schimb, o să ne dea iarna gata pe noi. De aia, Jolțica mi-a spus: „Ar trebui să iei taurul de coarne!” „Să-ți iau de coarne? m-am mirat. Dar ce, eu sînt toreador?” „Nu face pe bou! Mi-a rîpostat ea. N-ai pic de energie! Dacă știam așa, mă măritam cu un altul, că am avut atîția pretendenți, cu grajd ultra modern, cu intrare separată, situat central, la doi pași de pășune, și furaje concentrate la cămară!”

9 iulie. Trebuie să fac ceva în problema adăpostului pentru iarnă. O să vorbesc cu domnul Murgu. El e mai umblat, că mereu îl duce pe președinte cu docarul la oraș.

14 august. L-am crezut cal de treabă pe Murgu. Dar, cînd colo, a fost un măgar. Acum pricep de ce toți spuneau că e nă-răvaș: are năravuri proaste! M-a tot dus cu vorba pînă mi-a păpat toate economiile, constînd din trei grămezi de trifoi și două de lucernă. Le țineam și eu pentru ospățul de nuntă. Ca să vezi ce înseamnă să umbli după casă prin intermediari! Pînă la urmă te alegi cu cal verzi pe pereți!

25 octombrie. De două luni s-a măritat Jolțica. Dar nu cu mine, ci cu primul ei pretendent, care, pe vremuri, îi ceruse copita. Deh, femeia interesului! Ca dar de nuntă i-am trimis un buchetel cu „Ochiul bouului”. Dar de uitat, n-am putut s-o uit. Ba, de dorul ei, am slăbit de mi se văd coastele ca la radioscoape. De abia îmi trag sufletul, dar mite carul, și mîncîc mereu bătaie, deși noi nu obișnuim așa ceva. Dacă eram vacă, de atîta bătaie, aș fi dat numai lapte... bătut!

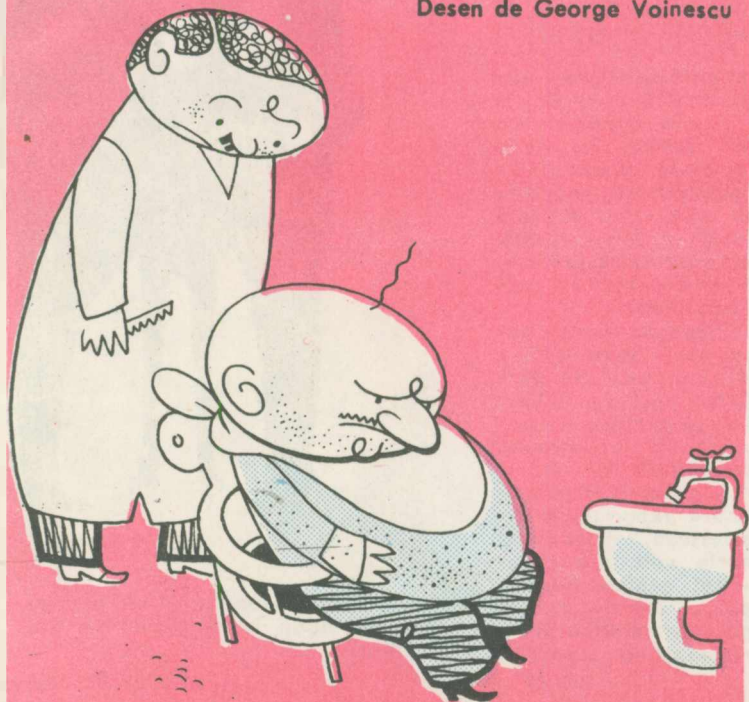
28 decembrie. N-am avut norocul să mă nasc și eu într-o colectivă, unde întîi se construiește grajdul și pe urmă se cumpără vite! Că atunci eram, vorba aia, om însurat, la casa mea, și nu așteptam ca vițelul la poarta nouă, să mă adăpostească vreunul pe timp de noapte. Deci, rămas și fără Jolțica și fără grajd, m-am decis să-mi sfirșesc zilele. Chiar mîine mă duc singur la abator. Rugăți-vă pentru mine să ajung salam de porc!

pertru conf.

V. D. POPĂ și A. LĂPUȘNEANU

VARIAȚIUNI PE O TEMĂ VECHĂ

Desen de George Voinescu

CRITICUL: — Mi-l tai în patru...

Desen de Geta Brătescu

— Aș dori un peisaj de toamnă.
— Luați-l pe ăsta, că pînă la toamnă devine ruginiu, e pictat cu culori „Fondul Plastic”!...

PROCES-VERBAL

Primind numeroase propuneri de invenții și inovații din cele mai felurite domenii, Comisia Specială a hotărât selecționarea lor, după cum urmează:

Partea I — Invenții aprobate ȘANTIERUL TELEGHIDAT

Inventator: ing. György Alexandru.

Beneficiar (dacă se poate numi astfel): șantierul de muncă din Năvodari al T.M.R.U.C.

Descrierea invenției: Invenția se compune din două părți: șantierul și inginerul. Diferența constă în aceea că partea întâi, șantierul, este teleghidat (adică condus direct din birou), pe când partea a doua, inginerul, este birocrat (adică conduce din birou).

Modul de funcționare: Șantierul teleghidat și inginerul birocrat funcționează independent unul de altul. Adică, șantierul își vede de ale lui, iar inginerul de ale sale. Numai că șantierul, deși teleghidat, merge greu, pe când inginerul birocrat se mișcă, descriind periodic o traiectorie pe orbita Năvodari-Constanța (unde are interese personale). Așa stând lucrurile, șantierul funcționează mai mult fără inginer. Interesant ar fi de văzut cum ar funcționa inginerul fără șantier!

PROPULSORUL UNIVERSAL PENTRU FERMOARE

Această interesantă invenție este propusă chiar de colectivul nostru și urmează să fie prezentată urgent spre fabricație întreprinderii „Metaloglobus”, care produce fermoare.

Descrierea invenției. Există două tipuri de propulsoare universale: propulsoare pentru deschiderea fermoarelor închise care nu se mai deschid, și propulsoare pentru închiderea fermoarelor deschise care nu se mai închid. Numai atunci când fiecare fermoar va avea atașat un asemenea propulsor, numai atunci se va putea garanta funcționarea tuturor fermoarelor în chestiune.

Concursul nostru de inovații. În cazul când „Metaloglobus” va începe fabricarea în serie a propulsoarelor universale pentru fermoare, instituim un concurs de inovații cu următoarea temă: Să se realizeze o mașină universală pentru pornirea propulsoarelor care s-au oprit și nu mai pornesc, precum și o mașină pentru oprirea propulsoarelor care au pornit și nu se mai opresc. Propunerile se pot trimite direct pe adresa fabricii „Metaloglobus”, purtând pe plic mențiunea: Pentru concursul „Fermoare și surprize”.

Partea a II-a: Invenții respinse DEFECTOMETRUL

Inventator și beneficiar: Uzinele Metalurgice „Vlahița” (Regiunea Autonomă Maghiară).

Descrierea invenției: Defectometrul este un aparat special pentru măsurat defectele de turnare ale pieselor.

Motivul respingerii invenției: Cercetându-se chiulasele și cămășile de cilindru pe care Uzinele „Vlahița” le-au livrat întreprinderii „Energoreparații” din Capitală, s-a constatat că un simplu defectometru nu este suficient. Pentru asemenea produse este necesar un defectokilometru. Acesta urmează să fie gradat în unitățile de măsură corespunzătoare chiulasei și cămășilor de cilindru produse de Uzinele „Vlahița”: decadefectul, hectodefectul și kilodefectul. Pentru lămuriri suplimentare, inventatorul se pot adresa întreprinderii „Energoreparații”, care, din cauza acestor piese defecte, are... kiloneajunsuri!

Partea a III-a: Inovații nerezolvate

În această categorie intră o seamă de inovații de la Industria Bumbacului B, care zac nerezolvate, datorită dezinteresului tov. ing. Poetaș Elvira. După cum se vede, stilul de muncă al tovarășei Poetaș are nevoie de o... inovație. Numai să nu încapă și această inovație pe mina ei, că rămâne nerezolvată!

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în baza declarațiilor următorilor martori — trimise prin corespondență: Rasen (Năvodari), Farkas M. (Arad), Grigorescu Ion (București), Haratunian Stela (București).

Președintele Comisiei Speciale de Invenții și Inovații „Urzica”

P. LUDMILA

„ O f i c i a l e a ”

De Florea S. Ilie, bun contabil,
Colegii spun că nu e socabil,
Că dimpotrivă, dînsul, Iluță,
E un serofil, o simplă periută.
Că trage cu urechea, spionează
Și că-n birou-i, fiindcă nu lucrează,
Pe mape, peste tocuri și hîrtie
Păianjenii-au deschis... țesătorie.

— „Aș! ” — spune dînsul — eu numesc birfeală
O critică ce nu-i... oficială”.
Iși vede-apoi, amicul meu contabil,
De „treburile” lui. Imperturbabil
Cu-n aer mulțumit de sine și
Vistind să-nfăptuiască într-o zi
Un act de eroism, neîntîlnit.

...Și lată că prilejul s-a totit.

Era-n amurg tîrziu... În prag de noapte...
În dosul unei uși, aude șoapte,
Suspecte și vădit conspiratoare.
Pe loc, e văduvit de răsufare.

— ...sst! ține bine!”
— ...gata?”
— ...!-am dat gata!
Cred în sfîrșit că și-a primit răsplata!”
— ...O merita!”
— ...Destigur, foarte bine!”
— ...!-întoarce! cu picioarele la mine!
Așa!... ce gură!”
— ...Brr! ce ochi de gheață!”
— ...de-ar fi știut-o el de dimineață!”
— ...of! mîine va afla toată uzina!”

— ...taci!”
— ...De se află tau asupra-mi oina.
hai să-l împachetăm, iar mîine-n zori...”

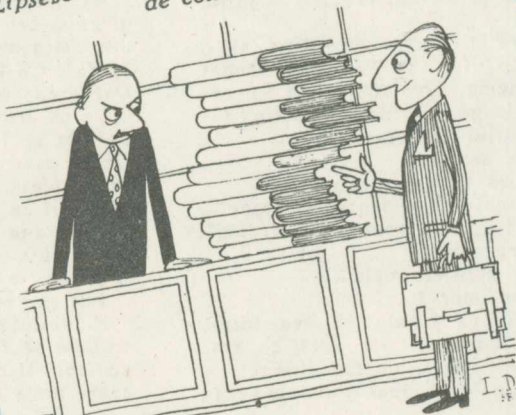
Pe Florea S. Ilie-l trec stori...
Se-ntoarce, strigă și, cît ai clipi,
A strins în jur un grup de oameni și
Dînd busna-n încăperea cu pricina,
Ce văd??... Cel doi complici, bătu-i-ar oina,
Făcuseră pe-o coală de hîrtie
Caricatura lui F. S. Ilie
Lucrată cu talent pe îndelete
Ș-o pună la gazeta de perete.
Și-avea caricatura de pe coală
Și-o calitate: era... „oficială”.

MARIN OPRESCU

— Nu știu ce să mai zic de mama: de trei zile mă tot amăgește că ia bilete la cinema...
Desen de C. Florian

Lipsesc de pe piață o serie de registre de contabilitate

— Păi, văd că aveți...
— Astea-s condicile noastre de reclamații!...
Desen de L. Darian

Ea: — Te deranjează dacă mai citesc, dragul meu?
El: — De loc, draga mea, cu condiția să stingi lumina!
Desen de Luigi

TEORIA RELATIVITĂȚII

Frumos - urit!... Două noțiuni așezate la antipoz, și totuși fără hotar între ele!... Ce este frumos? Ce este urit? Anul trecut mi-am fracturat piciorul drept. Am fost transportat la spital pe targă, aproape fără cunoștință. Între două leșinuri, am auzit chirurșii, ce roiau în jurul meu, - „Ce fractură frumoasă!...” - „Splendidă!” - a răspuns profesorul.

Ei își frecau miștile satisfăcuți în fața „frumosului”, în vreme ce eu leșinam a treia oară! Frumos... urit... Treceam cu logodnica prin dreptul Tehnometalului. În vitrină tot felul de oale și țigări frumoase. Zice ea: - „Ce modele urite de pălărie...”

Frumos - urit!... Cît e de relativ!...

Alt exemplu:

Deunăzi, am însoțit o mătușă pe cît de bătrînă pe atît de pisăloagă, la cinema: obligații familiale. O vizitez ori de cîte ori face prăjituri și pîftle de curcan, specialitatea ei, și cu acest prilej o întreb și de sănătate. Ea își închipuie că o vizitez pentru a mă interesa de sănătate și cu acest prilej mă servește cu pîftle și prăjituri.

Și uite-ășa, între o porție de pîftle și o prăjitură, mătușa, în vîrstă de 79 ani, m-a rugat s-o însoțesc la cinema. Pînă acum toți au refuzat-o, fiind pisăloaga familiei. S-a stins lumina. Rulează jurnalul de actualități.

- Ce film e ăsta, măică?
- E jurnal, mătușă dragă.
- E jurnal? Atunci are și pagină de umor!...
- N-are umor, că-i jurnal sonor, nu „Urzica”.
- Și „Urzica” are umor?
- Are. N-ai citit schițele mele?
- Păi ce, alea au umor?

Ei, cînd am simțit că e gata să dea într-o ședință de analiză a muncii, am sărit ca ars:

- Mătușco, fii atentă, a început filmul!
- Să-nceapă, nepoate, că doar d-ala am venit, E colorat?

- Nu.
- E decolorat?
- Nu! E negru.
- După cine măică, e în negru?

Serșnesc și mă uit la ceasul cu fosfor să aflu cît mai trebuie să rabd. Am simțit un sfior rece; trecuse abia un minut! Și ce sală anti-patică! Ce beznă! Ce întineric stupid!

- Cu cine e filmul, măică?...
- Cu Betsy Blair, mătușco scumpă.
- Da? Și cîntă și Ion Lulcan?

Fierb. - Nu... nu, mătușică iubită, nu, mătușică neprețuită, aici e „Strada Mare”, nu „Carul cu bere”.

- Bere? Aș bea o bere!

Aș da o fugă la Institutul Antirabic, fiindcă simt cum încep să turbez!... Mă gîndesc apoi, cu disperare, să dau o fugă pînă la cabina operatorului, să-l rog, să-l implor, să-l cad în genunchi, să-l intrerupă filmul, să-l împartă în două serii. Să aibă milă de mine, să aibă milă de mătușă, că nu răspund de mine! Ah! Și ce film îngrozitor! Și ce film plictisitor și fără sfîrșit. Cine spunea că e extraordinar? Ah, domnilor critici! Cred și eu că-i extraordinar! Dumnezeu-voastră nu veniți la cinema cu mătuși. O privesc pe Betsy Blair pe ecran, cum se chinulește, și o ură neîmpăcată împotriva ei mi se naște în suflet. I-aș striga în față: pentru ce te chinulești, domnișoară, pentru ce? Fiindcă nu te poți căsători? E motiv ăsta? Treci aici în locul meu, lingă mătușă, și barem atunci o să ai motive!...

- Cît e ceasul, nepoate, că la opt și jumătate trebuie să fii acasă.

- E nouă și un sfert, mătușică, îi răspund eu, privind la ceasul care arăta șapte fix.

Atunci, în ziua aceea, am vizionat cel mai urticos, cel mai îngrozitor și cel mai lung film din viața mea. A doua zi am fost iar la „Strada Mare”. Cu logodnica mea. Ce film minunat!... Dar prea scurt!... Îmi privesc logodnica! Ah, cît e de frumoasă. Și ce bine mă simt lingă ea! De ce trec oare atît de repede minutele? De ce oare nu e filmul ăsta în trei serii, jucate toate odată, plus trei jurnale și două comple-tări? Și ce sală minunată!... Ce beznă feerică! Și sărmana Betsy Blair. Cît se zbuciumă! Ni-mentî nu-l cere mina! Cît omenesc! Numai eu, logodnic, o înțeleg.

Îmi șoptește logodnica:
- Iubituțule, cît e ceasul! La opt și jumătate trebuie să fii acasă. - E șase fără un sfert, scumpo, îi răspund eu, privind la ceasul care arăta nouă fix.

Ieri m-am întîlnit cu un prieten. Din vorbă în vorbă, discuția a ajuns și pe făgașul cinematografic. Mă întreabă:

- Ți-a plăcut „Strada Mare”?
- Dragul meu, n-aș putea să-ți răspund cu precizie, fiindcă eu l-am vizionat în două versiuni. În prima versiune am văzut filmul doar pe sfert și mi s-a părut îngrozitor de urit, și îngrozitor de lung; în versiunea a doua l-am văzut în întregime și mi s-a părut teribil de scurt și teribil de frumos...

Totul e atît de relativ!...
Ceea ce eră de demonstrat!...

I. AVIAN

ÎN VIITOR, C

MEKSUL RACHETELOR

PLECĂRI	SOSIRI
PĂMÎNT-LUNA 6.41	LUNA-PĂMÎNT 3.11
PĂMÎNT-MARTE 6.42	MARTE-PĂMÎNT 10.11
PĂMÎNT-VENUS 7.1	VENUS-PĂMÎNT 4.11
PĂMÎNT-URANUS 03	URANUS-PĂMÎNT 30.11
PĂMÎNT-NEPTUN	NEPTUN-PĂMÎNT

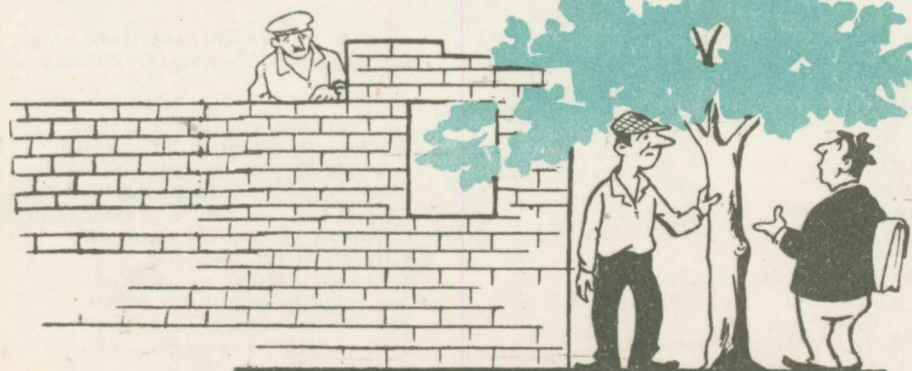
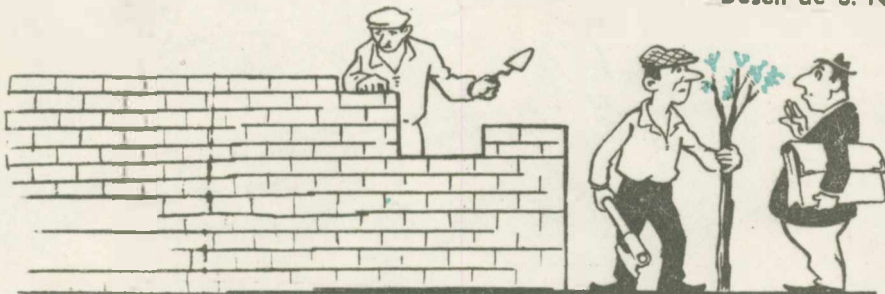
- Uite dom-le! De cinci zeci de ani de cînd așteptăm să se pună troleibuze pe Uranus și cînd colo s-au pus rachete...
(Uranus - Strada în București)

PĂMÎNTUL - LUNA - MARTE - NEPTUN

- Drum bun, să vii sănătos... și ba-gă de seamă să nu te cobori din mersul rachetei, cum ai tu obiceiul să faci și din tramvai!...

„Lucrările unor construcții durează prea multă vreme...”

Desen de S. Novac

ACHETELE INTERPLANETARE

- Două bilete de rachetă dus și întors Pământ-Marte, dar fără escală pe Lună, fiindcă sîntem foarte grăbiți...

- A căzut din Lună!!! Repede să se trimită o rachetă de Cruce Rosie pentru ajutor!!

- Dar de ce întirzie racheța?
- Așteaptă să treacă cometa asta...

- Să-mi dai, te rog, un pahar cu apă!
- Dv. nu știți că pe Lună nu e apă?
- Cum? Nu s-a introdus nici pînă acum?
Ce indolență!...

- Vai, ce feeric e aici pe Saturn!... Ah! cum oș vrea și eu să am un inel!... Astea știu că sînt veritabile....

- Nu vă speriați! Sînt eu, Mișu. M-am întors de pe Marte în costum național martian.

Epigrame

Unul student, fruntaș la fotbal, dar codaș la carte.

*Așa ține hărăzit de soartă:
Să aduci aport Științei... scorul,
Trăgînd cu capul mingi în poartă
Și dînd la cursuri cu piciorul.*

A. Luxandra

Unel poete lirice

*În dragoste ai fost dezamăgită
Și-n oersuri albe cinși a ta durere.
E trist, desigur, că n-ai fost iubită
Mai trist e că nu suferi în tăcere.*

Jerom Spirescu

Unul soț infidel

*Secretul ți-l divulg chiar eu
(Dar ține minte: nu-i frumos!)
Cu toți ți spun că ești ateu
Pentru că nu ești... credincios!*

Sorin Cunea

Unel taxatoare de tramvai

*O ceru-n căsătorie
Un coleg scund și cărunt.
Ea primi cu bucurie
Pentru că era... mărunt.*

Unel funcționare

*În timpul lucrului prin magazine
La rînd îi place zilnic să tot sadă
De aceea și-n întrecere, vezi bine,
O ș-o găsești mereu că stă la... coadă!*

V. Lăpuș

Unul jucător brutal de fotbal

*Îl remarcău susținătorii
Un fotbalist ca el mai rar:
În minge dau toți jucătorii,
Doar dînsul dă în... adversar!*

Unula ce ține discursuri intermi-
nabile, vorbind „în general”

*La genul lui de orator
Eu reflectez cum se cubine
Și-mi spun ca orice-așcultător:
„În general”... vorbește bine!*

Aurel Codreanu
mîner, Lupeni

În vara aceasta, vor avea loc me-
cluri de fotbal în nocturnă pe stadi-
onul Republicii!

*Și de oa juca Progresul,
Vom vedea plini de mirare
Că pe boltă-i lună, stele,
Iar pe stadion e... Soare.*

Popicarii de la uzinele „21 Decem-
brie” din Capitală au pentru antre-
nament o bază sportivă situată în...
Bucureștii Noi

*Metoda interesantă, n-ai ce zice,
Deși atîta drum e un canon,
Mergînd să se antreneze la popice,
Et se specializează-n... maraton.*

V. D. Popa

EPITAFURI

Unul băutor

*Că tot omul e sărină
Spune clar un epitaľ.
Tu ținînd clondru-n mînă
Demonstrezi că ești chiar praľ.*

Unel vorbărete

*De nu vorbea
Se-mbolnăvea,
Act zace
De cînd tace!...*

S. Asnaș

Unul uituc

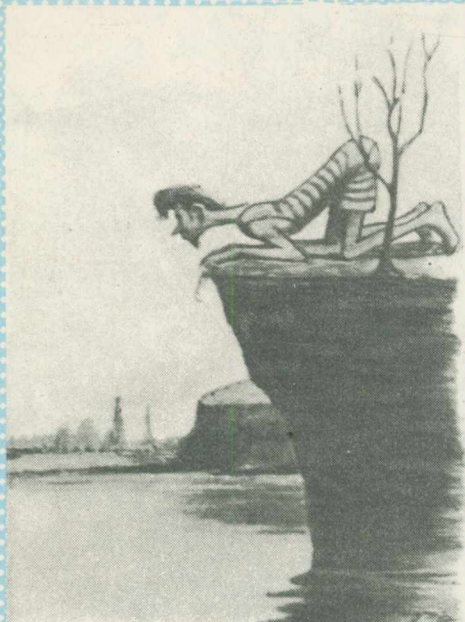
*Un biet uituc din cale afară
se odihnește-aci, în dale -
în ziua cînd a fost să moară,
el a uitat să se mai scoale.*

Mircea Codrescu

Unula lipsit de inițiativă

*Dîndu-și sufletul în grabă,
Prima oară-n viața lui
A făcut și el o treabă
Fără-aiuzul șefului!*

Valentin Văcaru

NOUL NARCIS

EGOISTUL

INDĂRĂTNICUL

AGENDĂ TELEFONICĂ

sau mică biografie — fără stil

1953 Birou 134

Teatru cinema „Progresul vaslutan”
(Joi, sâmbătă și duminică) telef. 150
Informații gară 122
Președinte sfat raion 127 (acasă)
Unitatea Alimentară 2 (de lângă mo-
nument) tel. 114
Unitatea Alimentară 3 (din centru)
tel. 116

1954 Telefon birou 6 26 00 int. 1986

Fănică 4 14 02
Depozitul 5 05 14
D-ra Nina, dactilografa, 3 60 38 (după
ora 21)
Parcul de cultură și odihnă - Tea-
trul 7 33 19

1955 Telefon secretară 3 51 59

Telefon direct 4 04 11
Acasă 2 06 88
Garaj 9 12 30
N - 3 60 38

Opera 3 83 59

Ateneu-casa de bilete 5 43 12

1956 Avocat 8 10 09

fosta soție 2 06 88 (la vecină)
telefon acasă 3 60 38
Croitoreasa Ninei 5 14 81
Hipodrom 3 03 30
Athenée Palace 4 22 10

1957

Birou 134

Teatru cinema „Progresul Vaslutan”
(Joi, sâmbătă și duminică) tel. 150
Informații Gară 122
Președinte Sfat raion 127 (acasă)
Unitatea Alimentară 2 (de lângă
monument) 114
Unitatea Alimentară 3 (din centru)
116

2 06 88 (la vecină) nu răspunde
(3 minute tel. Buc. 12 lei)

AL. POPOVICI

„URZICA” AJUTĂ

S-au obținut sculele necesare

Un corespondent ne-a semnalat faptul că la depoul I.T.B. Ducești se lucrează cu scule vechi, inutilizabile. La intervenția noastră, Sfatul popular al Capitalei ne răspunde că s-au luat măsuri și „In urma străduințelor depuse de conducerea I.T.B. și a Sero. de aprovizionare s-au obținut sculele necesare care au și fost repartizate la depouri și ateliere, astfel că în prezent problema este rezolvată”.

Pentru că a rezolvat problema bine, conducerea I.T.B. merită desigur nota zece!

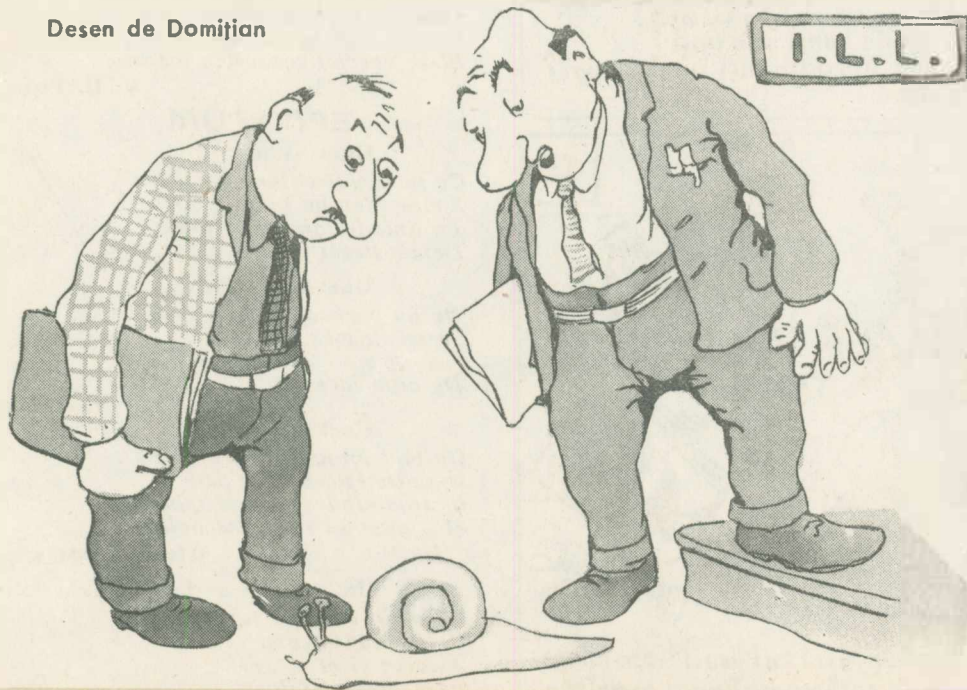
O grădină de inginer!

Inginerul Chesaur Nicolae, șeful secției poduri C.F.R. Orașul Staltn, avea numeroase abateri, ca: deturnări de fonduri, pontaje fictive, matrapazlitcuri de tot felul. De asemenea, a adus de la Blaj la Orașul Stalin patru grădinari, pe care i-a plătit din fondurile C.F.R.-ului, pentru ca... să-l lucreze și să-l plivească grădina personală!

După cum comunică Departamentul Căilor Ferate, în urma sezișării noastre, inginerul Chesaur a fost la rîndul lui... plivit de la șefia secției și i s-au imputat atât lui cât și altor salariați vinovați, daunele provocate C.F.R.-ului.

E frumos să-ți pui în grădină „Gura le-ului”, dar nu cu lei C.F.R.-ului.

Desen de Domijian

— Ciudat! Lucrează cu metoda noastră și totuși are locuință!

— Și îmi spunea directorul: grozav ești, Mitică, pe toate le vezi!

Desen de H. Guttman

Dragă Urzico

URZICUȚO,

Află că sintem pe cale de a fi citați în fața Tribunalului Popular de către Stațiunea de mașini și tractoare Lehlu, care printr-o adresă foarte drastică ne face cunoscut că îl datorăm suma de lei... 0,55 (zero cinci zeci și cinci).

Cifrele sînt reale, fiind puse de acord cu... actele. Pentru îndeplinirea acestei munci importante s'a investit muncă și cheltulele: un formular tip, un timbru de lei 0,20 plus pierderea de timp și diverse formalități.

Și fiindcă am auzit, dragă Urzicuțo, că ești tare la matematică, te rugăm pe tine să calculezi cam cît a cîștigat S.M.T.-ul din această campanie... formalistică.

Iar pentru înșelînțare, mulțumirile noastre fierbînți... cît mai

fierbînți, cu gîndul că le va arde obrazul celor în cauză.

G. A. S. Dilga
Ratonul Lehlu - Reg. București

DRAGĂ URZICUȚO,

În mai toate restaurantele din Cluj s'a introdus garderoba obligatorie și gratuită. Scrie și pe afișul lipit la intrare: „Obligatorie și gratuită”.

Într-adevăr e o plăcere. Lași pardesul la garderobă, capeti un cartonaș pe care este menționat un număr și nu mai ai nici o grijă. După ce ai terminat de mîncat, te înapoiezi la garderobă, predai cartonașul responsabilului, acesta îl ia, îl examinează și apoi îți restituie „confecția” inițial depusă. Înainte însă de a părăsi localul, depui...

gratuit în caseta așezată vizibil în dreptul tău, ceva mărunțiș pentru garderobă.

Pentru a se evita posibilitatea neglijarilor de către unii a casetel, eu propun ca afișul despre care pomeneam mai sus, să fie schimbat astfel: „Garderoba obligatorie și gratuită... la intrare. La plecare primim cît vă lasă inima”.

Noroc că a venit vara și... obligatoriu garderoba nu va mai funcționa, iar pînă la farnă cine știe, poate se... infundă caseta și odată cu ea și... inovatorul.

Karoly Rebeca
Cluj

DRAGĂ URZICUȚO,

Ziarul „Înainte” din Craiova a publicat în nr. 4087 o știre senzațională, și anume că restaurantul „Amaradia” din localitate servește în fiecare zi la cină mîncăruri calde și reci, seara grătar special.

Apariția acestei vești a pus pe mulți pe gînduri, deoarece abia acum (trimestrul II 958) s'a aflat în mod oficial că activitatea restaurantului „Amaradia” începe numai după ce se întunecă, meniu fiind pregătit doar pentru „cină” și... „seară”.

Așadar, e firesc să se întrebze îngrijorați consumatorii: ce mîncăm la prînz? Dar... la dejun?

Trebuie deci ca serviciul de publicitate al ziarului „Înainte” să lămurească neîntîrziat acest caz, dacă se poate chiar înainte... de prînz.

C. Popeangă
Tg. Jiu

URZICUȚO,

Zilele trecute am poposit în Hărman, la cooperativa „Roza Luxemburg” unde se fabrică covoare orientale. Aveam treabă cu tovarășa Zaharias Ema, președinta cooperativei. Dar am nimerit prost. Era supărată foc pe cei de la filiala din Sînpetru. Mereu o critică pentru că nu se ocupă de cerințele acestei secții și în plus o tot bat la cap să le restituie diploma ce le-a fost acordată de UCECOM anul trecut pentru covorul chinezesc prezentat la un concurs. O bat la cap în plus, pentru că ei se află cu diploma... în minus.

Dar tovarășa Zaharias e de neînduplecat. Diploma rămîne „blocată” la unitatea din Hărman pînă le-o trece pofta ăloră din Sînpetru să „întrească” cu arma... criticii în președinta cooperativei.

Așa, că te rog, Urzicuțo, în numele țesătorilor de la secția din Sînpetru să o convingi tu pe tovarășa președintă să le dea diploma înapoi pentru că nu e just ca tovarășii de la Sînpetru, care au lucrat un covor cu țesături pe motive chinezești, să rămînă fără diplomă din cauza unor „țesături” pe motive... personale.

Gh. Mosor
Orașul Stălin

Desene de Ștefan Horia

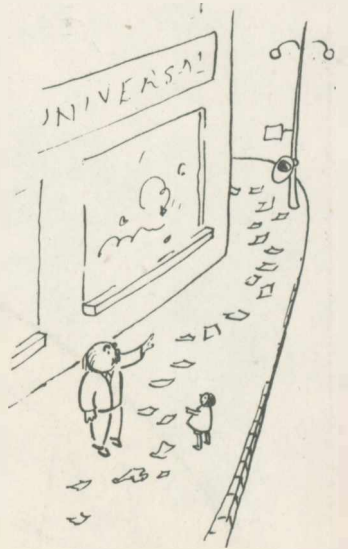

— Păi, vezi... hic... cînd eu spun că nu se poate bea apă...

Desen de Fred Ghenădescu

— Vasileee ! Vasilee ! Dormi, mă ? !
— Ce vrei ?
— Lasă că-ți spun miine ; văd că ai vecini indiscreți...

— Lasă, tată-mare, dă-mi numai banii, că găsesc eu și singur înghețata pe băț...

urzica

REVISTĂ BILUNARĂ DE
SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția :

Calea Victoriei nr. 25

Telefoane :

Secretariat 5.38.56

Secția scrisori 3.86.12

Secretariat de redacție
4.28.15

Interurban 27

